

مؤسسه‌های حسابرسی را تنها به حسابرسی محدود نکنیم

ترجمه: نادیا نازی

Kevin Dancey

اخبار اخیر در مورد برخی از سقوط‌های شرکتهای مطرحی مانند کاریلین (Carillion) در بریتانیا، هنوز هم موجب تقویت فراخوانها برای تجزیه چهار مؤسسه بزرگ حسابداری دیلویت (Deloitte)، ای‌وی (EY)، کی‌پی‌ام‌جی (KPMG) و پی‌دبلیوسی (PwC) است؛ برای افزایش رقابت در میان آنها و محدود کردن مؤسسه‌های حسابرسی، تنها به مؤسسه‌هایی که حسابرسی انجام می‌دهند. پیشنهادهایی مبنی بر این که شبکه‌های بزرگ حسابرسی جهانی، بسیار گسترده، بیش از حد متنوع، یا بیش از حد در تاروپود بازارهای مالی درهم‌تنیده‌اند، زیاد است.

اما این پیشنهادها، در تشخیص این موضوع ناتوان هستند که رشد و تبدیل این بنگاه‌ها به شبکه‌های چندرشته‌ای، بازتاب مستقیمی از تقاضای بازار برای دسترسی جهانی و خبرگی تخصصی مورد نیاز برای انجام حسابرسی‌های باکیفیت در شرکتهای بزرگ، به‌طور فزاینده پیچیده و شرکتهای چندملیتی امروز است.

بزرگترین و شاید خطرناکترین فراخوان که به‌طور تقریبی به یک‌دهه قبل مربوط است، این پیشنهاد است که مؤسسه‌های حسابرسی باید تنها خدمات حسابرسی ارائه دهند؛ پیشنهادی که توسط کمیسیون اروپا (EC) در پیامد بحرانهای مالی مطرح شده بود، و در آن زمان به‌عنوان قبول نشدنی، رد شد.

کمیسیون اروپا و بسیاری دیگر، حتی در آن زمان تشخیص دادند که به‌رغم تازه‌بودن آسیب بحران مالی، جدا کردن حسابرسی از کسب‌وکارهای غیرحسابرسی، ممکن نیست به افزایش کیفیت حسابرسی کمک و استعداد مناسب را جذب کند، یا رقابت را افزایش دهد. البته، این امر ممکن است اثر معکوسی داشته باشد و به‌طور کلی به صنعت آسیب وارد کند.

متخصصان، نقش محوری فزاینده‌ای در حسابرسی دارند. پیشرفت‌های فناوری سریع، الگوهای پیچیده کسب‌وکار جهانی، و تشنگی برای افشای بیشتر مالی، وسعت پیچیدگی صورتهای مالی و حسابرسی آنها را برحسته می‌سازند. حسابرسان برای بررسی و به‌چالش کشیدن مدیریت، باید بتوانند از گروه وسیعی از کارشناسان، از متخصصان داده‌های بزرگ، تا کارشناسان مالیاتی، حقوق دادگاهی، و تقلب و ارزیابی، استفاده کنند.

فدراسیون بین‌المللی حسابداران

افزون بر این، در تحقیق مستقل سودبران حسابرسی، در سال ۲۰۱۶ که به‌وسیله شورای گزارشگری مالی (FRC) بریتانیا و انجمن حسابداران خبره اسکاتلند (ICAS) انجام شد، معلوم شد که نگهداشتن این استعداد در مؤسسه‌ها برای حمایت از حسابرسی، به‌تنهایی عمق تجربه لازم را برای حسابرسی موفق فراهم نمی‌کند و «یک الگوی کسب‌وکار اعتمادپذیر» نمی‌باشد؛ زیرا، کار حسابرسی آنها برای حفظ و پیشرفت این متخصصان، به‌تنهایی و به‌اندازه کافی گسترده نیست. در هر حال، رویکرد چندرشته‌ای، اجازه می‌دهد تا این متخصصان به‌طور مستمر از طریق قراردادهای مشاوره‌ای غیرحسابرسی، مهارت خود را بیشتر کنند.

اما یک مدل چندرشته‌ای کافی نیست. حسابرسی باکیفیت، همچنین از یک فرهنگ بدون تناقض اخلاقی و درستکاری درون کل مؤسسه و در سراسر خدمات عرضه‌شده، رشد می‌کند. حفظ گروه کاملی از تخصص در درون مؤسسه، برای تضمین فرهنگ کیفیت مستحکم در سراسر مؤسسه، مهم است، و چنین ارزشهایی باید با نظام راهبری درست، مشوقها و پاداش مالی، پشتیبانی شود. یک مؤسسه با یک مجموعه ارزشها برای حرفه حسابرسی و یک فرهنگ متفاوت یا مجموعه‌ای از ارزشها برای دیگر رشته‌های کسب‌وکار به‌طور ساده، مناسب نیست.

همانطور که حسابرسی به‌طور فزاینده‌ای پیچیده می‌شود، مقررات مستحکم، ضروری است. همیشه باید هدف منافع عمومی، برای مقررات حسابرسی وجود داشته باشد تا به سرمایه‌گذاران و عموم اطمینان دهد که به کسب‌وکارهای پیچیده و بزرگ امروزی، حسابرسی مستقل و باکیفیتی عرضه می‌شود. نظارت مؤثر، نقش مهمی در انجام درست این کار دارد.

چنین نظارتی باید در قالب بازرسی‌هایی انجام شود که به‌وسیله مراجع نظارتی مستقل حسابرسی صورت می‌گیرد تا استقلال کامل حسابرس از هرگونه نفوذ غیرمستقیم را تضمین کند- چه از مشتریان، منافع، روابط و سایر خدمات- و الزامهای تعیین‌شده به‌وسیله هیئت استانداردهای مستقل از حرفه را دنبال کند.

پرسشهای مطرح‌شده پس از فروپاشی شرکتها، منصفانه است؛ اما باید در برابر فراخوانهای اخیر برای بازگشت به مؤسسه‌های حسابرسی که تنها حسابرسی انجام می‌دهند، ایستادگی کرد. سادگی ممکن است وسوسه‌انگیز باشد؛ اما این الگو، با توجه به واقعیت کسب‌وکارهای بزرگ امروز، دسترس‌پذیر نیست!

منبع:

Kevin Dancy, IFAC CEO, **Don't Restrict Accounting Firms to Audits Only**, IFAC, Oct. 2018